

[Stetter.]

Nu har ministeren sagt, at såfremt butikshandelen skulle med, måtte man overveje, hvorvidt forbrugerne også skulle have mulighed for at blive hørt. Det er igen dette øje for øje og tand for tand-princip, som forslagsstillerne ikke finder er rigtigt. Lad mig i øvrigt angående dette spørgsmål sige, at vi er jo alle forbrugere — det gælder også industri, landbrug, håndværk og handel, som efterspørger både investeringsgoder og forbrugsgoder i stor målestok — men det er jo ikke i kraft af denne status, at de pågældende er repræsenteret, og det er efter vor opfattelse heller ikke rimeligt, at forbruget danner basis for medlemskab, for vi tror ikke på, at de pågældende repræsentanter med udbytte for sig selv eller andre kan deltage i debatten om samordning af de forskellige økonomiske interesser. Debatten om dette spørgsmål må foregå mellem de repræsentanter, som repræsenterer de væsentlige interesseorganisationer og de væsentlige erhvervsorganisationer; de har en ganske naturlig interesse i den økonomiske udvikling og dermed også interesse i den størst mulige samordning.

Det er vor opfattelse, at formandskabet i det økonomiske råd har formået at hævde en uafhængighed, som vi alle repekterer, og som vi alle må være interesserede i at værne og udbygge, og vi anfægter heller ikke med vor forslag denne uafhængighed. Vi er derimod optaget af at give det økonomiske råd den mest hensigtsmæssige sammensætning, således at et hovederhverv, som ikke tidligere har været med, heller ikke indirekte repræsenteret, opnår fast plads i rådet og får lejlighed til her at udtale sig om de pris-, avance- og indkomstproblemer, som til stadighed beskæftiger rådet og os alle.

Butikshandelen har jo i mange år været udsat for store vanskeligheder og store strukturændringer. Forandringerne sker på grund af konkurrence, det stigende vareudbud, ændrede indkøbs- og forbrugsvaner og på grund af mange andre faktorer; men vanskelighederne fremkommer også på grund af den lovgivning, som gennemføres i folketinget. Jeg skal ikke komme nærmere ind på hele dette spørgsmål, men kun pege på, at vedtager dette ting på et eller andet tidspunkt et nyt og mere omfattende afgiftssystem — og det sker vel — vil dette

afgiftssystem også stille store krav netop til butikshandelen, og det er en begrundelse mere for at give erhvervet repræsentation på linje med andre hovederhverv.

Vi stiller krav til erhvervet; derfor må erhvervet også have et naturligt krav på at være med, hvor de økonomiske vurderinger behandles, og hvor bestræbelserne for en samordning finder sted.

Jeg skal endnu en gang takke den højtærede minister for den indrømmelse, som jeg synes der lå i svaret, og jeg skal med disse betragtninger og med henvisning til bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsen anbefale det foreliggende lovforslag til tingets fortsatte velvillige behandling.

Erling Olsen: Hvad man end måtte mene om indkomstpolitikken, kommer man næppe uden om, at dens bærende principper er selvdisciplin og balance — selvdisciplin hos grupperne og balance mellem grupperne. Hver enkelt gruppe må af hensyn til helheden holde sine egne krav tilbage, og den må kunne gøre det trygt; den må have en rimelig sikkerhed for, at andre grupper også holder sig tilbage. Men dette krav om selvdisciplin er ikke blot et krav til grupperne i vort samfund; det er også et krav til medlemmerne af det høje ting, både når de tilrettelægger hovedlinjerne for den økonomiske politik, og når man skal bestemme, hvor mange der skal med i det økonomiske råd.

Vi ved jo godt, at jo flere organisationer der kommer med, des trægere arbejder organet, og vi ved også, at kravet om balance gør, at vi ikke kan nøjes med uden videre at tage et organ for en interessegruppe ind; vi må tage flere. Skal vi tage butikshandelen med, får vi meget vanskeligt ved at komme uden om Forbrugerrådet. Ja men vi er jo alle forbrugere, sagde det ærede medlem hr. Stetter. Ja, det er vi, og netop derfor er det meget vigtigt, at der over for de mennesker, der har specialiseret sig i at varetage sælgernes interesse i butikshandelen, også står folk, der har specialiseret sig i at varetage købernes interesser.

Men hertil kommer én ting til — og det er alvorligt — og det er, at det økonomiske råd ikke, som det ærede medlem hr. Stetter sagde, har vundet anerkendelse i alle kredse.